

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

від _____ 2021 р. № _____

Київ

**Про схвалення Другого національно
визначеного внеску України до Паризької угоди**

1. Схвалити Другий національно визначений внесок України до Паризької угоди, що додається.
2. Міністерству закордонних справ надіслати до 30 квітня 2021 року Секретаріату Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату схвалений цим розпорядженням Другий національно визначений внесок України до Паризької угоди.

Прем'єр-міністр України

Д. ШМИГАЛЬ

СХВАЛЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від ____ _____ 2021 р. № ____

Другий національно визначений внесок України до Паризької угоди

Вступ

Україна як Сторона Рамкової конвенції ООН про зміну клімату (далі – РКЗК ООН) і Кіотського протоколу, визнаючи необхідність вжиття ефективних та прогресивних заходів з реагування на безпосередню загрозу зміні клімату, а також відповідно до рішення 1/СР.19 представила очікуваний національно визначений внесок (далі – ОНВВ), схвалений розпорядженням Кабінету Міністрів України від 16 вересня 2015 року № 980, та направлений до Секретаріату РКЗК ООН 19 вересня 2016 року.

Відповідно до пункту 22 рішення 1/СР.21, український ОНВВ було визнано першим національно визначеним внеском після ратифікації Україною Паризької угоди Законом України від 14 липня 2016 року № 1469-VIII «Про ратифікацію Паризької угоди». Україна визначила за мету не перевищити у 2030 році 60% рівня викидів парникових газів (далі – ПГ) у 1990 році.

Відповідно до рішень 1/СР.21, 1/СР.20 Конференції Сторін, яка є нарадою Сторін Паризької угоди, Сторони, чії ОНВВ містять часові рамки до 2030 року, мають надати або оновити їх до 2020 року і робити це в подальшому кожні п'ять років, згідно з пунктом 9 статті 4 Паризької угоди. На виконання вищезазначених рішень Україна представляє другий національний визначений внесок (далі – НВВ2).

Після ратифікації Паризької угоди Україною були розроблені та прийняті такі ключові законодавчі та нормативно-правові акти у сфері протидії зміні клімату:

– Концепція реалізації державної політики у сфері зміни клімату на період до 2030 року, затверджена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 07 грудня 2016 року № 932 та План заходів щодо виконання Концепції реалізації державної політики у сфері зміни клімату на період до 2030 року, затверджений розпорядженням Кабінету Міністрів України від 06 грудня 2017 року № 878;

– Стратегія низьковуглецевого розвитку України до 2050 року, затверджена протокольним рішенням Кабінету Міністрів України від 18 липня 2018 року № 28;

– Закон України від 12 грудня 2019 року № 377-IX «Про засади моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів»;

– Закон України від 12 грудня 2019 року № 376-IX «Про регулювання господарської діяльності з озоноруйнівними речовинами та фторованими парниковими газами»;

– Енергетична стратегія України до 2035 року, затверджена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18 серпня 2017 року № 605;

– Національна економічна стратегія на період до 2030 року, затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 03 березня 2021 р. № 179;

– Національна транспортна стратегія України на період до 2030 року, затверджена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 30 травня 2018 року № 430;

– Національна стратегія управління відходами в Україні до 2030 року, затверджена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 08 листопада 2017 року № 820.

За останні кілька років Україна зробила чимало кроків для суттєвого зменшення споживання енергії, розвитку сфери енергоефективності та відновлюваної енергетики. Частка відновлюваних джерел у виробництві електроенергії сукупно зросла з 7,9 % у 2015 році до 11,3 % у 2020 році. Протягом 2012–2019 рр. відбулося суттєве зниження енергоємності ВВП. Серед важливих реформ варто також відмітити державну підтримку енергоефективних заходів в рамках Програми «Теплих кредитів», державну програму підтримки населення у питаннях енергоефективності, місцеві програми співфінансування, Фонд енергоефективності. Наприклад, у 2014–2020 рр. вдалося залучили понад 860 тис. родин – позичальників «теплих кредитів». Фонд енергоефективності зміг залучити ще більше коштів у енергоефективність, що сприяло економії на платежах до 50 %. Уперше у 2020 році в Україні дію енергосервісу розширено також на бюджетні установи, такі як, наприклад, школи, лікарні та інші.

За темпами поширення електромобілів Україна посідає третє місце у Європі. Триває активний розвиток мережі зарядної інфраструктури для створення комфортного використання електромобілів.

Відповідно до статей 2 та 7 Паризької угоди, Україна також включає до НВВ2 питання адаптації до зміни клімату, що відображатиме зусилля України з інтеграції політик і заходів із забезпечення опірності й адаптації до зміни клімату у стратегії та плани економічного і соціального розвитку.

З метою підтримки кліматичних дій НВВ2 включатиме крос-секторальні та секторальні заходи, які будуть впроваджені відповідно до пріоритетів, національних політик і планів. Імплементация відповідних політик і заходів сприятиме виконанню не лише зобов'язань, передбачених НВВ2, а й зобов'язань у контексті досягнення Цілей сталого розвитку (далі – ЦСР).

НВВ2 відповідає статті 4 Паризької угоди. Беручи до уваги національні обставини, Україна бере на себе зобов'язання досягти амбітних цілей щодо скорочення викидів ПГ на 65% у 2030 році від рівня 1990 року та досягнення кліматичної нейтральності не пізніше 2060 року, як це зазначено в Національній економічній стратегії на період до 2030 року, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 03 березня 2021 року № 179.

НВВ2 також охоплює викиди ПГ на непідконтрольних територіях, але достовірна інформація щодо кількості діючих підприємств та їх обсягів виробництва наразі відсутня. Ускладнений процес збирання даних і формування звітності, необхідних для підготовки щорічного Національного кадастру антропогенних викидів із джерел та абсорбції поглиначами парникових газів в Україні (далі – Національний кадастр), не дозволяє провести повною мірою розрахунки та прогнозування викидів ПГ у майбутньому. Тому, обсяги викидів ПГ на тимчасово окупованій території України розраховуються за експертних підходом та оцінками.

Передбачається, що після відновлення територіальної цілісності України й отримання достовірних даних загальні обсяги викидів ПГ, а також ціль НВВ2, за необхідності, будуть скориговані.

Подання Другого національно визначеного внеску України до Паризької угоди

Відповідно до пункту 8 статті 4 Паризької угоди та рішення 4/СМА.1, Україна включає основну необхідну інформацію щодо чіткості сприйняття, транспарентності та зрозумілості другого національно визначеного внеску України.

1. Кількісна інформація щодо відправної/референтної точки (включаючи за необхідності базовий рік):	
Базовий рік (роки)	1990
Кількісна інформація щодо референтних показників, їх значення в базовому році	За даними Національного кадастру, викиди ПГ в Україні у базовому 1990 році склали 882,9 млн т CO ₂ -екв. з урахуванням сектору «Землекористування, зміни в землекористуванні та лісове господарство» (ЗЗЗЛГ). Кількісна інформація щодо референтного показника базується на основі щорічного Національного кадастру та може бути переглянута в результаті внесення відповідних змін до методичних підходів Міжурядової групи експертів зі зміни клімату (далі – МГЕЗК).
Щодо стратегій, зазначених у пункті 6 статті 4 Паризької угоди, або політик/заходів як складових НВВ2, якщо пункт вище не застосовується, Сторони надають іншу відповідну інформацію	Не застосовується (далі – н/з).
Ціль відповідно до референтного показника, виражена чисельно (наприклад у відсотках чи як абсолютна величина скорочення)	Скорочення викидів ПГ на 65% у 2030 році від рівня 1990 року (національна ціль з урахуванням усіх секторів економіки).
Інформація щодо джерел даних, що використовується для кількісної оцінки референтних показників	Національний кадастр антропогенних викидів із джерел та абсорбції поглиначами парникових газів в Україні за 1990–2018 рр.
Інформація щодо умов, за яких Сторона може переглянути значення референтних показників	Значення референтних показників (індикаторів) можуть бути переглянуті через вдосконалення методичних підходів Національного кадастру. НВВ2 охоплює викиди ПГ на невідконтрольованих територіях, але достовірні дані щодо кількості діючих підприємств та їх обсягів виробництва наразі відсутні. Ускладнений процес збирання даних і формування звітності, необхідних для підготовки щорічного Національного кадастру антропогенних викидів із джерел та абсорбції поглиначами парникових газів в

	<p>Україні (далі – Національний кадастр), не дозволяє провести повною мірою розрахунки та прогнозування викидів ПГ у майбутньому на непідконтрольних територіях. Тому, обсяги викидів ПГ на тимчасово окупованій території України розраховуються за експертних підходом та оцінками.</p> <p>Передбачається, що після відновлення територіальної цілісності України й отримання достовірних даних загальні обсяги викидів ПГ, а також ціль НВВ2, за необхідності, будуть скориговані.</p>
--	---

2. Часові рамки та/або період імплементації	
<p>Часові рамки та/або період імплементації, включаючи дату початку і дату закінчення, відповідно до будь-яких відповідних рішень Конференції Сторін, що є нарадою Сторін Паризької угоди</p>	<p>01 січня 2021 року – 31 грудня 2030 року.</p>
<p>Ціль на один рік чи на декілька років</p>	<p>Ціль на один рік, 2030 рік.</p>

3. Сфера охоплення	
<p>Загальний опис цілі</p>	<p>Ціль НВВ2 – скорочення викидів ПГ на 65% у 2030 році від рівня 1990 року (з урахуванням усіх секторів економіки).</p> <p>Сфера охоплення: у межах офіційно визначених кордонів держави. НВВ2 України може бути переглянутий після відновлення територіальної цілісності й суверенітету України.</p>
<p>Сектори, гази, категорії, які охоплює НВВ2, відповідно до методології МГЕЗК</p>	<p>ПГ: усі ПГ, не охоплені Монреальським протоколом, – двоокис вуглецю (CO₂), метан (CH₄), закис азоту (N₂O), гідрофторвуглеці (HFC), перфторвуглеці (PFC), гексафторид сірки (SF₆), трифторид азоту (NF₃).</p> <p>Галузі економіки: енергетика; промислові процеси та використання продукції; сільське господарство, землекористування, зміни в землекористуванні та лісове господарство; поводження з відходами.</p> <p>Рівень охоплення ПГ: 100 %.</p>
<p>Як прийнято до уваги пункти 31(с), (d) рішення 1/СР.21</p>	<p>Україна включила всі категорії викидів ПГ та абсорбції згідно з методологією, розробленою МГЕЗК, урахуваючи пункти 31(с), (d) Рішення 1/СР.21.</p>
<p>Супутні вигоди від</p>	<p>Україна розробила Стратегією екологічної безпеки та</p>

<p>пом'якшення наслідків зміни клімату, які є результатом дій країни з адаптації та/або впровадження планів з диверсифікації економіки, включно з описом конкретних проєктів, заходів та ініціатив щодо планів з адаптації та/або планів з диверсифікації економіки</p>	<p>адаптації до зміни клімату до 2030 року та завершує процес її затвердження. Ця стратегія визначатиме необхідність проведення оцінки вразливості різних груп і секторів та розробки заходів і політик на національному й місцевому рівнях щодо адаптації до наслідків зміни клімату.</p>
---	--

4. Процес планування	
<p>Інформація про процес планування, організований Стороною під час підготовки НВВ2, та, за наявності, інформація щодо планів імплементації, включаючи:</p>	
<p>Внутрішні інституційні механізми, залучення громадськості та взаємодія з місцевими громадами у гендерно відповідальний спосіб</p>	<p>Процес перегляду НВВ2 розпочато у 2019 році Урядом України за підтримки групи українських і міжнародних експертів.</p> <p>НВВ2 розроблено за результатами проведення економіко-моделювання сценаріїв розвитку усіх секторів економіки України із перспективою на період до 2050 року. При цьому було використано модель енергетичної системи TIMES-Україна, що розроблена в ДУ "Інститут економіки та прогнозування НАН України", спеціалізовану модель для сектору "Відходи", excel-таблиці для секторів "Сільське господарство" та «Землекористування, зміни в землекористуванні та лісове господарство», а для оцінки соціально-економічних наслідків реалізації розроблених сценаріїв використано динамічну модель загальної рівноваги економіки України.</p> <p>Участь громадськості та прозорість процесів забезпечені шляхом організації роботи розширеної робочої групи, створеної Міністерством захисту довкілля та природних ресурсів із залученням більше 50 представників профільних міністерств, комітетів Верховної Ради України, науково-дослідних установ, бізнесу та громадських організацій.</p>

	<p>Члени робочої групи збиралися 5 разів (лютий 2019 року, липень 2019 року, лютий 2020 року, травень 2020 року, листопад 2020 року) на кожному етапі підготовки НВВ2 з метою обговорення питань нормативно-правової бази та міжнародних зобов'язань, вхідних даних і параметрів, представлення методичних підходів та інструментів моделювання, попередніх результатів моделювання та фінальної версії документа. Усі звіти оприлюднені на вебсайті Міндовкілля у відкритому доступі.</p> <p>З метою аналізу змодельованих сценаріїв динаміки викидів ПГ в Україні, обговорення можливостей їх досягнення та необхідності залучення інвестицій організовано понад 20 додаткових секторальних обговорень із зацікавленими сторонами.</p> <p>Після проведення громадських консультацій в процесі підготовки проекту НВВ2, його направлено на розгляд і схвалення центральним органам виконавчої влади, Міжвідомчій комісії з питань зміни клімату та збереження озонового шару і Міжвідомчій робочій групі з питань координації подолання наслідків зміни клімату в рамках ініціативи Європейської Комісії «Європейський зелений курс» (квітень 2021 року).</p>
<p>Контекстуальні питання включно з таким (якщо доцільно):</p>	
<p>Національні обставини, такі як географія, клімат, економіка, сталий розвиток та боротьба з бідністю</p>	<p>Україна, розташована у східній частині Європи, є однією з найбільших за територією (603628 км²) та чисельністю населення (42 млн осіб) країн. Територія, вкрита лісами, складає 15,9 % від загальної площі, 6 % з яких віднесені до природно-заповідної зони. Землі сільськогосподарського призначення становлять 68 % території України.</p> <p>ВВП на одну особу населення за паритетом купівельної спроможності і в цінах 2017 року (2019 рік) – 12 810 дол. США. Загальний ВВП у 2019 році склав 153,8 млрд дол. США (у поточних цінах).</p> <p>З 1990 року в Україні спостерігається суттєве скорочення викидів ПГ. За даними Національного кадастру антропогенних викидів із джерел та абсорбції поглиначами парникових газів в Україні за 1990–2018 рр., загальний обсяг викидів ПГ в Україні у 2018 році склав 341,9 млн т CO₂-екв., що становить 38,7 % від рівня 1990 року.</p>

	<p>Поточний рівень викидів ПГ зумовлений здебільшого ресурсомісткою промисловістю, що залишилася в Україні після розпаду СРСР, яка має високі питомі викиди ПГ. Крім того, такі сектори промисловості, як виробництво сталі, цементу та інших будівельних матеріалів мають значну кількість виробничих відходів, а тому потребують технологічної модернізації із залученням додаткової фінансової підтримки.</p> <p>Україна взяла на себе зобов'язання скоротити викиди ПГ та знизити енергоємність ВВП шляхом модернізації економіки та забезпечення сталого економічного розвитку.</p> <p>Наразі Уряд вже розробляє ряд політик і заходів для забезпечення скорочення викидів ПГ та стимулювання економічного розвитку країни.</p> <p>Одна з основних перешкод на шляху до досягнення кліматичних цілей в Україні – анексія Автономної Республіки Крим та агресія з боку Російської Федерації, адже для захисту територіальної цілісності та суверенітету Україна витрачає величезну кількість ресурсів (політичних, фінансових, людських тощо).</p> <p>З 2014 року близько 7 % території держави не контролюється Урядом та має статус тимчасово окупованої. Тривала збройна агресія з боку Російської Федерації справляє значний негативний вплив як на поточну, так і на майбутню економічну ситуацію в Україні, в тому числі, на обсяги промислового виробництва.</p> <p>Усі вищезазначені фактори разом з низькими доходами населення призводять до енергетичної бідності. За результатами опитування, більшість населення країни вважає доволі проблематичним питання оплати комунальних послуг. У 2019 році 65% населення зареєструвалися для отримання державних субсидій на оплату комунальних послуг.</p> <p>Незважаючи на прогрес щодо боротьби з бідністю, частка людей, чиї щоденні витрати нижчі від встановленого паритету купівельної спроможності (5,05 дол. США) зросла з 1 % у 2014 році до 2,2 % у 2015 році. У 2015 році частка осіб, чиї загальні витрати були нижчими за фактичний (розрахунковий) прожитковий мінімум, зросла більш ніж удвічі (з 28,6 % до 58,3 %).</p>
Кращі практики та досвід, пов'язаний із підготовкою	Варто відмітити позитивний досвід проведення детального моделювання розвитку економіки та енергетичної системи

НВВ2	<p>України з використанням визнаних в світі математичних моделей та програмних засобів, зокрема таких, що відповідають рекомендаціям секретаріату РКЗК ООН стосовно розробки національних повідомлень. Моделювання охоплювало всі сектори економіки та дало можливість проаналізувати різні сценарії її розвитку, оцінити вплив наявних кліматичних та енергетичних планів і стратегій, а також додаткових необхідних політик та заходів.</p> <p>Процес підготовки НВВ2 характеризувався інклюзивністю та відкритістю для обговорення та надання коментарів із залученням зацікавлених сторін та громадськості на всіх етапах.</p> <p>Центральні органи виконавчої влади також були залучені до робочої групи на всіх етапах процесу підготовки НВВ2, що позитивно вплинуло на подальше погодження документа.</p>
Інші пріоритети, визначені у процесі приєднання до Паризької угоди	н/з
Конкретна інформація, що стосується Сторін, включно з організаціями у сфері економічної інтеграції та їхніми державами-членами відповідно до пункту 2 статті 4 Паризької угоди, включаючи Сторони, які домовилися діяти спільно відповідно до пунктів 16–18 статті 4 Паризької угоди	н/з
Як підготовка НВВ2 враховувала результати глобального звіту відповідно до пункту 9 статті 4 Паризької угоди	н/з
Відповідно до статті 4 Паризької угоди кожна Сторона, НВВ2 якої включає адаптаційні заходи та/або плани економічної диверсифікації, що	н/з

<p>призводять до супутніх вигод від запобігання зміні клімату відповідно до пункту 7 статті 4 Паризької угоди, повинна представити інформацію про:</p>	
<p>– спосіб урахування соціально-економічних наслідків заходів реагування під час розробки НВВ2</p>	<p>н/з</p>
<p>– окремі проекти та заходи, які реалізуються для отримання додаткових вигод у контексті пом'якшення зміни клімату, включно з інформацією про плани з адаптації, ключові сектори, такі як енергетика, природні ресурси, водні та берегові ресурси, планування міст, сільське і лісове господарство; заходи з економічної диверсифікації, що можуть охоплювати (але не обмежуються) такі сектори, як промисловість, енергетика транспорт і комунікації, будівництво, туризм, нерухомість, сільське та рибне господарство</p>	<p>н/з</p>

<p>5. Інформація, припущення та методологічні підходи, включаючи ті, що використовуються для оцінки та розрахунку антропогенних викидів парникових газів та поглиначів:</p>	
<p>Припущення та методологічні підходи, використані для розрахунку антропогенних викидів ПГ та поглиначів при підготовці НВВ2</p>	<p>Відповідно до пункту 31 Рішення 1/СР.21 Україна звітує про викиди та абсорбцію ПГ з використанням методології, розробленої МГЕЗК та схваленої Конференцією Сторін РКЗК ООН про зміну клімату.</p>

<p>відповідно до пункту 31 Рішення 1/CP.21 та керівництва з обліку, прийнятого рішенням Конференції Сторін, яка є нарадою Сторін Паризької угоди</p>	
<p>Припущення та методологічні підходи, використані для врахування імплементації політик, заходів та стратегій НВВ2</p>	<p>н/з</p>
<p>Якщо доцільно, інформація щодо того, як Сторона братиме до уваги існуючі методики звітності щодо антропогенних викидів та поглиначів відповідно до пункту 14 статті 4 Паризької угоди</p>	<p>Відповідно до Рішення 24/CP.19 Україна використовує методику МГЕЗК 2006 року для підготовки Національного кадастру з метою реалізації принципів добросовісності, прозорості, точності, повноти, узгодженості в екологічній сфері й уникнення повторних розрахунків згідно з пунктом 14 статті 4 Паризької угоди.</p>
<p>Методологія та параметри МГЕЗК для оцінки антропогенних викидів ПГ і абсорбції</p>	<p>Відповідно до Рішення 24/CP.19 Україна використовує методику МГЕЗК 2006 року для підготовки Національного кадастру. За необхідності, Україна застосовувала також відповідні національні методики, узгоджені з методиками та уточненнями 2019 року. Для розрахунку еквівалентів CO₂ (GWP) використано Потенціал глобального потепління – значення за період 100 років із Четвертого оціночного звіту МГЕЗК.</p>
<p>Припущення за секторами, категоріями та видами діяльності, методологія та підходи за методикою МГЕЗК, включаючи:</p>	<p>Україна враховує міжнародні методики щодо звітності відповідно до вимог Конвенції, затверджених Рішенням 4/CP.5, які застосовуються для звітування на національному рівні.</p>
<p>i. Підхід до регулювання викидів та відповідного рівня абсорбції внаслідок природних несприятливих явищ на оброблених землях</p>	<p>Усі викиди та відповідні поглинання внаслідок природних несприятливих явищ на оброблених землях включаються до звітності відповідно до методики МГЕЗК 2006 року.</p>
<p>ii. Підхід до звітування щодо викидів і абсорбції від заготовлення</p>	<p>Заготівля лісоматеріалів включається відповідно до Додатку до Кіотського протоколу 2013 року.</p>

лісоматеріалів	
<p>iii. Підхід, використаний для оцінки наслідків, пов'язаних з функціональною та віковою структурою лісів</p>	<p>Вікову структуру лісів було взято до уваги під час розробки НВВ2. Методологія розрахунку узгоджена з методиками, представленими у Додатку до Кіотського протоколу 2013 року.</p>
<p>Інші припущення та методичні підходи, використані у процесі розробки НВВ2, а також, якщо доцільно, розрахунок відповідних викидів та рівня абсорбції:</p>	
<p>Побудова референтних показників та/або базовий рівень, включаючи категорії та види діяльності, як наприклад, ключові параметри, припущення, визначення, методологій, джерела даних та використані моделі</p>	<p>Моделювання рівня викидів ПГ в Україні включало три основні сценарії розвитку економіки (Бізнес як звичайно, Референтний сценарій, Кліматично нейтральна економіка), кожен з яких базується на однакових макроекономічних прогнозах, але з різними термінами реалізації енергетичної та кліматичної політик. Незважаючи на те, що ціль щодо скорочення викидів ПГ встановлюється на 2030 рік, сценарії враховували потенційні політики та заходи до 2050 року з метою включення довгострокової цілі декарбонізації економіки. На основі трьох основних сценаріїв побудований набір сценаріїв чутливості та розрахований комбінований сценарій (далі – Сценарій НВВ2).</p> <p>Результати моделювання обговорені зі значною кількістю зацікавлених сторін. Остаточний сценарій сформований з урахуванням думок різних зацікавлених сторін. Ціль НВВ2 визначена відповідно до скоригованого строку реалізації політик та поточних інвестиційних тенденцій і можливостей.</p> <p>Запропонована методологія та підходи до оцінки рівня викидів ПГ охоплюють кілька математичних моделей, таких як модель TIMES-Україна, релевантну для енергетичного та промислового секторів (відповідно до категорій МГЕЗК), модель балансу мас для сектору управління відходами й окремі інструменти для моделювання розвитку секторів сільського господарства і ЗЗЗЛГ, що використовують дані Національного кадастру та інструменти звітування. Таким чином, запропонований методологічний підхід до оцінки рівня викидів ПГ охоплює 100 % викидів ПГ в усіх секторах економіки.</p>

Для оцінки соціально-економічних наслідків реалізації розроблених сценарії використано динамічну модель загальної рівноваги економіки України (UGEM).

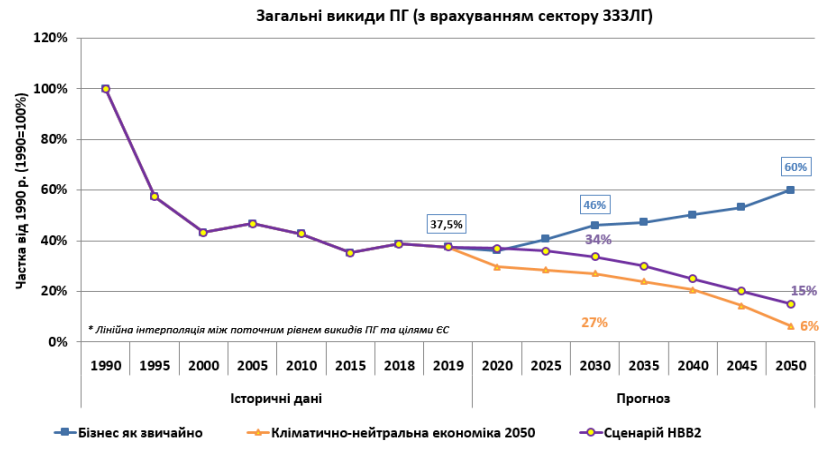

Рис. Загальні викиди ПГ з урахуванням сектору ЗЗЗЛГ.

Короткий зміст галузевих трансформацій, спрямованих на досягнення НВВ2, представлено нижче:

Згідно зі сценарієм НВВ2, в рамках **електроенергетичного сектору** буде проведена технологічна модернізація існуючих вугільних ТЕС України або заміна їх на більш сучасні технології для забезпечення відповідності вимог щодо викидів забруднюючих речовин. Крім того, відновлювана енергетика може замінити стару вугільну генерацію. У контексті згаданих перетворень, які продовжуватимуться і після 2030 року, Україна має перспективи щодо структурних змін в енергетичній системі та гарантування безперебійного, низьковуглецевого енергопостачання. Для досягнення такого результату після 2030 року, Україна повинна розробити та реалізувати поетапну стратегію закриття вугільних шахт і створити основу для комплексної декарбонізації сектору на національному рівні. У 2030 році значну частину електричної генерації складатиме АЕС (близько 50%), з відновлюваних джерел енергії (в т.ч. гідроенергії) генеруватиметься більше 30%, а вугільні ТЕС – 13%, тобто не більше половини обсягів електроенергії виробленої ними в 2019 році. До 2030 року очікується активний розвиток нової високоефективної та високоманевреної газової генерації і акумулюючих потужностей.

Для досягнення бажаних цілей щодо скорочення викидів ПГ у секторі теплопостачання, ТЕЦ мають збільшити частку використання ВДЕ з 14 % до щонайменше 18 % у 2030 році зі зростанням обсягів виробництва тепла, виробленого з використанням біопалива, на 30 %.

Крім того, передбачено, що до 2050 року електроенергія становитиме половину в структурі споживання енергоресурсів промисловістю, порівняно з майже 25 % у 2019 році. Нові технології не лише дозволять зменшити використання вуглецеємних енергоносіїв, а й допоможуть оптимізувати їх використання у виробничих процесах. Упровадження нових технологій відіграватиме важливу роль, особливо у двох найбільш енерго- та вуглецеємних галузях: металургійній та цементній.

Поточні та заплановані політики і заходи, спрямовані на стимулювання декарбонізації української промисловості, також включають побудову системи моніторингу, звітності та верифікації викидів ПГ, запровадження системи торгівлі квотами на викиди ПГ (у 2025–2027 рр.).

Щоб скоротити викиди ПГ і фінансові витрати у **житлово-комунальному** секторі, потрібно здійснити щонайменше чотири основних заходи: (1) провести широкомасштабну термомодернізацію будівель, (2) замінити низькоефективні котли на вискоелективні, (3) замінити викопні джерела енергії на відновлювані при індивідуальному теплозабезпеченні та (4) запровадити широкомасштабне будівництво нових будівель з близьким до нуля рівнем енергоспоживання.

Для досягнення цілі слід забезпечити виконання відповідного плану з термомодернізації (1,3 % щорічно) **житлового фонду**. Одночасно НВВ2 передбачає заміщення використовуваного палива для індивідуального теплозабезпечення житловими будинками. У період між 2020 і 2030 рр. має скоротитися частка індивідуального теплозабезпечення, в першу чергу за рахунок скорочення використання природного газу та біомаси, а частка централізованого теплопостачання, особливо на біомасі, має суттєво зрости. Крім того, має відбуватися стимулювання використання населення сонячної енергії для гарячого водозабезпечення і теплозабезпечення (якщо це доцільно).

У **транспортному** секторі ставиться за ціль досягнути близько 15 % електромобілів серед усіх нових зареєстрованих

	<p>автомобілів та 3 % від усіх пасажирських транспортних засобів у 2030 році становитиме електротранспорт на акумуляторних батареях. Також стимулюватиметься розвиток іншого низьковуглецевого транспорту та такого, що не здійснює викидів ПГ.</p> <p>У секторі сільського господарства передбачено впровадження технологій для забезпечення мінімального або нульового обробітку ґрунту, перехід на якісніші добрива, збільшення частки земель органічного виробництва до 3%, використання біогазу.</p> <p>Мінімальний обсяг інвестицій для реалізації вищезазначеного сценарію НВВ2 в усіх секторах – 102 млрд євро до 2030 року.</p> <p>Усі звіти та презентаційні матеріали з підготовки НВВ2 доступні на сайті Міндовкілля за посиланням: https://mepr.gov.ua/news/33080.html.</p>
Для Сторін, чиї НВВ2 включають не ПГ, а інші компоненти, – інформація щодо прогнозів і методологій, використаних для таких компонентів (якщо доцільно)	н/з
Для інших чинників, що впливають на зміну клімату, згаданих у НВВ2, але не охоплених методиками МГЕЗК, – інформація щодо їх визначення	н/з
Інша технічна інформація за потреби	н/з
Наміри щодо добровільної співпраці в рамках статті 6 Паризької угоди	Визначена Україною ціль скорочення викидів ПГ на 65% у 2030 році від рівня 1990 року має бути досягнена на національному рівні і потребуватиме активізації міжнародної співпраці відповідно до статті 6 Паризької угоди, доступу до фінансових ресурсів, трансферу технологій тощо.

6. Як Сторона визначає, що її НВВ2 є справедливим та амбітним, зважаючи на свої національні обставини	
Як Сторона визначає, що її НВВ2 є справедливим та амбітним з огляду на свої	Результати моделювання вказують, що за сценарієм «Бізнес як звичайно» прогнозується збільшення викидів ПГ на 19 % у 2030 році порівняно з рівнем 2018 року. На відміну від цього

національні обставини	<p>НВВ2 передбачає скорочення викидів ПГ на 65% у 2030 році від рівня 1990 року, що відповідає зменшенню на 9,6% порівняно з рівнем викидів ПГ у 2018 році. Цього слід досягти за допомогою існуючих та додаткових розроблених політик і заходів. З огляду на рівень економічного розвитку України, особливо враховуючи військову агресію та пандемію COVID-19, представлений НВВ2 є амбітним, водночас обґрунтованим і справедливим.</p> <p>Зважаючи на високі потреби в інвестиціях у період 2045–2050 роки, необхідних для реалізації Сценарію кліматично нейтральної економіки, досягти такої мети для України буде складно, враховуючи поточний стан економічного розвитку. З метою мінімізації інвестиційних потреб та їх оптимізації Україна представляє нову ціль щодо рівня викидів ПГ, яка за нинішніх національних обставин відображає найвищі можливості країни та передбачає досягнення вуглецевої нейтральності не пізніше 2060 року.</p>
Критерії об'єктивності та справедливості	Сценарій НВВ2 узгоджується із глобальними стратегіями зі зменшення впливу зміни клімату з метою утримання рівня глобального потепління нижче 2 °С, і Україна вважає його справедливим для досягнення цієї мети.
Як Сторона врахувала вимоги пункту 3 статті 4 Паризької угоди	<p>Ціль НВВ2 являє собою прогрес від попередньої цілі, визначеної в ОНВВ, згідно з якою передбачалось у 2030 році не перевищити 60 % рівня викидів ПГ 1990 року. Це справедливо, особливо з огляду на важливість економічного відновлення України після військової агресії та пандемії COVID-19.</p> <p>Завдяки цій амбітній цілі Україна визнає важливість пом'якшення наслідків зміни клімату та свою роль у загальний внесок з обмеження глобального потепління значно нижче 2 °С, беручи до уваги пункт 3 статті 4 Паризької угоди.</p>
Як Сторона врахувала вимоги пункту 4 статті 4 Паризької угоди	Україна відповідає вимогам пункту 4 статті 4 Паризької угоди, оскільки визначена абсолютна ціль включає всі сектори економіки.
Як Сторона врахувала вимоги пункту 6 статті 4 Паризької угоди	н/з

7. Роль НВВ2 у досягненні цілі, визначеної у статті 2 РКЗК ООН	
Який внесок НВВ2 у досягнення цілі, визначеної у статті 2 РКЗК ООН	Україна зобов'язується скоротити викиди ПГ на 65% у 2030 році від рівня 1990 року, що сприятиме стримуванню зростання середньої глобальної температури нижче 2°C. Таке зобов'язання вказує на прогрес у скороченні викидів ПГ

	порівняно з попереднім ОНВВ. Крім того, цей рівень викидів ПГ не загрожує виробництву продовольства та сприяє забезпеченню подальшого сталого розвитку економіки України.
Яка роль НВВ2 у досягнення цілі, визначеної у пункті 1(а) статті 2 та пункті 1 статті 4 Паризької угоди	Український НВВ2 відповідає обраному шляху досягнення вуглецевої нейтральності не пізніше 2060 року.